

BOLYAI

2021. szeptember | A Bolyai Önképző Műhely lapja | 11. évfolyam, különszám

Köszöntők

2. oldal

Az új évfolyam

8. oldal

Kreditrendszer

11. oldal

A tábor programja

12. oldal

Tematika

14. oldal

Kedves új Bolyai Önképző Műhelyi Tagok!

Egy új közösségbe érkezve az embert mindig izgalom tölti el: kik lesznek a társaim, megállom-e a helyemet közöttük, mit tudok megmutatni magamból, a legjobb tudásomból és tulajdonságaimból, mennyit adhatok nekik, s mi mindent kaphatok én tőlük? Higgyétek el: átérzem ezt az „érkezési oldali” izgatottságot, hiszen én magam is első alkalommal köszönhetem az újonnan felvett önképzőköri tagokat – valamint velük együtt természetesen a már rutinos bolyaisokat és az alumnusokat – alapítványi elnöki minőségemben.

Isten hozott hát Titeket – minket – e remek csapatban!

Szerencsére a magyar szellemi élet jelenig ívelő históriájában számtalan

kapaszkodót találunk ahhoz, hogy tudjuk, miért érdemes és miként tanácsos elindulni az önképzés sok izgalmas átlomást kínáló útján. Az önképzőkörnek mint nem formális oktatási módszernek ugyanis gazdag története van művelődésünkben.

Ebből a múltból egy idén különösen aktuális példát emelek ki: Pilinszky Jánosét. A száz évvel ezelőtt született költő ugyanis többször megemlékezett arról, hogy a budapesti piarista gimnázium önképző köre indította el őt az irodalmi pályán. Így vallott erről egy 1969-es rádióinterjújában: „Tizenöt éves lehettem, még tulajdonképpen nem lett volna szabad bemennem az önképzőkörbe, de egyszer bekerültem,

Impresszum

Szerkeszti: Herbst Rebeka

A borító a www.unsplash.com webhelyről származik.

Szerkesztőség: 1148 Budapest, Örs vezér tér 11. fszt. 1.

E-mail: bom@e-nyelv.hu

Honlap (korábbi számokkal): www.bolyaimuhely.hu

Alapítva 2011-ben.

A Bon-BOM című lapot a Médiahatóság 2012 októberében nyilvántartásba vette.

Megjelenik 2021-ben a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával.

és akkor hallottam Ady Endre verseit szavalni, ami megrendítő hatással volt rám. Ez volt tulajdonképpen az első nagy versélményem.”

S hogy miért tett rá ilyen mély benyomást az azonos érdeklődésű fiatalok alkotó közössége? Ahogyan fogalmazott: a magyartanárai „kedves emberek voltak” – vagyis nyilván szükség volt a tapasztaltabb szellemi vezetők bölcs iránymutatására. Ám az önképzőkör attól más és talán különlegesebb is, mint egy szakkör vagy szaktantárgyi kollégium, ahogyan a diákok egymástól inspirálódnak. „Nagyon jó önképzőkör volt” – méltatta a saját egykori közösségét Pilinszky. „Akkoriban az ritkaság volt, hogy amikor meghalt Kosztolányi, rá egy hétre Kosztolányi-emlékestet tartottunk. Akkoriban az önképzőkörök nem éltek együtt az élő irodalommal. A miénk igen, és ez a gyerekek érdeme volt.”

Biztos vagyok benne, hogy a Bolyai Önképző Műhely éppen ilyen élményt ígér különféle egyetemekről érkezett tagjainak idén is: a bennünket körülvevő világgal együtt élő, s annak jelenségeire okosan választ kereső közösséget. Ehhez feltétlenül szükség lesz a Ti hozzájárulásotokra. Olyan elhivatottsággal, ahogyan azt műhelyünk névadója, Bolyai János leírta: „Semmit se szeressek félig csinálni, vagyis a tökély előtt megelégedni.”

Gózon Ákos
*A Bolyai Műhely Alapítvány
kuratóriumának elnöke*

Új Bolyai-tanév (2021)

Bolyai János Erdély és Magyarország egyik legnagyobb tudósa. A Bolyai-matematika világhírű, csak mi, magyarok nem értékeljük eléggé.

Büszke vagyok rá, hogy a 2000-ben megszületett Bolyai-díjhoz kapcsolódva 2001-ben megszületett a mi önképző műhelyünk, melynek 2002-től – Kőhalmi Ferenc meghívására – tanára, 2012-től ügyvezetője vagyok.

Húsz évre visszatekinteni nagyszerű! Nagyszerű szombati filmviták és beszélgetések, kirándulások, találkozások, máig tartó barátságok. A legkiemelkedőbb emlékek: Csingiz Ajtmatov eljött a Bolyai Önképző Műhelybe! Még nem volt készen a dunaújvárosi kosárfülű híd, de tervezőjének fia – szintén bolyais – elkauzolt bennünket az építkezésre. A híd vastraverzei között bujkáltunk, és a mérnök minden milliméterről tudott valami érdekeset mondani. Azóta sem tudom elhinni, hogy egy hidat papíron megterveznek, és minden milliméter stimmel. Vagy azok a pillanatok, amikor a Műhely tanárai, Kőhalmi Ferenc, Kövesdy Zsuzsanna, Benyhe István, Mandics György beszéltek kutatásaikról, gondolataikról. Ünnepi, karácsonyi vacsorák a Centrál Kávéházban (sajnos már bezárt) vagy a Petőfi Irodalmi Múzeum Károlyi Éttermében. A sárospataki, bakonybéli, zánkai, ceglédfürdői programokról. Vagy Kőszeg, ahol Fűzfa Balázs tanár úr beavatott minket Ottlik Géza világába. Még tornáztunk (csuklóztunk) is. (Aki nem tudja, mi ez, az

olvassa az *Iskola a határont.*) Kétszer is jártunk Pannonhalmán, Várszegi Asztarik főapát úr meghívására – amikor először voltunk, éppen aznap éjjel halt meg II. János Pál pápa, reggel a főapát úr megtörtén rá emlékezett. Vagy legutóbb, Jankovics Marcell látogatásáról: 2020 februárjában megnéztük *Az ember tragédiája* című rajzfilmjét, s utána órákig beszélgettünk vele. Egy évvel a halála előtt. Örök emlék marad a vele való találkozás, beszélgetés. Bármeddig sorolhatnám.

De mégis, még egy kicsit: műhely-tagjaink fantasztikus teljesítményei Stockholmtól Svájcig, és persze itt Magyarországon. Várhelyi Csilla csodálatos festményei a mai mobilozó fiatalokról – bárhová megyek előadni korunk internetes világáról, mindig viszem magammal a fotóit. Görög Marcell segítségével, aki 12 évvel ezelőtt megalkotta a szómagyarító honlapot – ez a modern nyelvújítás egyik fóruma.

Vagy a sok olvasmány. Évi 10 alkalmunkra komoly olvasmányokat tűzünk ki. Évekig vonatoztam Szombathelyre (oda-vissza 6 óra), mindig a bolyais könyveket olvastam, például ott olvastam el a *Háború és békét* – merthogy arra még magyar szakos tanárként sem volt korábban időm. És az olvasmányokról való beszélgetések.

Foglalkozások a Budakeszi úti Hild villában, majd a Rákóczi úton. A Rákóczi úton, ahol van konyha, és mindig van friss kávé, tea, no meg rétes is.

Bölcsészek, műszakisok, közgázosok, teológusok, orvosok, tanárok... együtt. Együtt gondolkodnak, beszélgetnek.

A húsz év alatt a jó barátságok mellett még szorosabb kapcsolatok is születtek, s vannak már „bomos” gyerekek is. Néha elhozzák őket a szülők – ilyenkor kicsit hangosabb és zajosabb a program.

Olyan fantasztikus egyéniségek vezették a BOM-ot, mint Somody Imre vállalkozó, a Bolyai-díj kitalálója, Bendzsel Miklós, a Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke, Roska Tamás informatikus professzor, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem informatikai, később bionikai karának kitalálója, Vizi E. Szilveszter agykutató, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Szász Domokos matematikus, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke. Vagy Havass Miklós, a Számalk elnöke, aki talán a legtöbbet segített gyakorlati kérdésekben. És most, 2021-ben Gózon Ákos, az Élet és Tudomány főszerkesztője, a magyar tudományos élet talán legjobb ismerője is örömmel vállalta a feladatot. Szinte csoda, hogy ilyen emberekkel ismerkedhetett meg az ember.

Roska Tamás professzorral egyszer egy egész órát váraкоztunk a bankban, természetesen értelmetlen formaságok miatt. Az az egyórás beszélgetés örök emlék marad számomra. Az informatika társadalmi következményeiről kérdeztem. Azóta mindig idézem őt.

És ne feledkezzünk meg a BOM motorjáról, Kóhalmi Ferencről, aki nélkül ma nem lennénk itt. Műveltsége, a jö-

vőért érzett felelőssége máig ható tényező.

2002–2020 között – ha jól számolom – hat csoportot vezettem a BOM-ban. Persze – mivel önképző körről van szó – változó intenzitással. Egyes csoportok teljes önállóságot kértek maguknak, jól elvoltak. De ez így természetes. 2020-ban elbúcsúztam az utolsó csoportomtól, mert egyetemi elfoglaltságaim, és tudományos, valamint ismeretterjesztő munkám mellett már tisztességgel nem tudtam vállalni a feladatot. Akkor kértem meg Nagy Dániel és Varga Viktor korábbi tanítványaimat, hogy folytassák. Ma már mindketten kiváló tanárok, bízom benne, hogy még sokáig lesz kedvük és erejük folytatni. Itt köszöntöm Baranyai Katalin tanárnőt is, aki szinte mindent tud a magyartan könyvekről, Sárospatakról, az emigráció irodalmáról, s akitől nagyon sokat lehet tanulni.

Sokat köszönhetek egy korábbi tanítványomnak, Pölcz Ádámnak, aki éveken át volt a BOM irodavezetője, őt követte Komlósi Réka, majd pedig most Talmácsi Alexa – mind-mind a tanítványaim. Ádám ma már adjunktus az ELTE-n, és emellett a Kazinczy Műhely programvezetője. Egy tanár számára nincs nagyobb öröm, mint azt látni, hogy vannak tehetséges, sokat ígérő tanítványai. (Jó, olykor csalódásai is vannak, de ez egy ünnepi bevezető...)

Herbst Rebeka, a lap szerkesztője arra kért, hogy valami köszöntőfélét írjak. Ez jutott eszembe. Kapásból a legkedve-

sebb, legjobb emlékeim. Hogy van egy okos, tanítványi, értelmiségi közeg, ahová jó elmenni, ahol vannak jó emberek, ahol vannak jó gondolatok. Persze minden rajtatok áll: hogy akartok-e ezzel élni, hogy akartok-e ehhez hozzátenni, hogy akartok-e ebből a körből töltekezni. A lehetőség adott.

Mi vár rátok? Csupa szörnyűség. Jó filmek, filmviták, havi remek olvasmányok és ezeknek a megbeszélése. Alexa és Rebeka külön klubot is szervez (képzeljétek el, a Belvárosban, a Blahán, szemben a lecsupaszított Corvinnal), remek beszélgetésekkel. Tavaly két filmklubunk is indult, igaz, lassan elhaltak – pedig lett volna mit nézni és erről beszélgetni. Jöhet bármilyen technika, a jelenlét-kommunikációnál, a barátságos beszélgetéseknél nincs és nem is lehet jobb...

Milyen lesz a BOM 2021-ben és 2022-ben? Olyan, amilyennek ti szeretnétek. Lehet lapos, de ezt nem kéne célul tűzni. Lehet izgalmas, ez már izgalmas. Rajtatok áll! Mi igyekszünk mindent megteremteni ehhez, a Magyar Tudományos Akadémia mögöttünk áll – csak élni kell a lehetőségekkel.

És, ha kérhetem. Egyszer menjünk el Kőhalmi Ferenc tanár úr és Roska Tamás sírjához. Emlékezzünk meg róluk, mert nagyszerű emberek voltak.

Kívánok nagyszerű zamárdi élményeket, jó időt (!), sok-sok beszélgetést, barátságot és élményt, ami emlékké válik.

A szerkesztő kért tőlem egy friss fényképet is. Mellékelek egy képet,

amely Zamárdiban készült, a Hethland Hotel mellett, közvetlenül a Balaton partján, amikor előkészítettem ezt az őszi, befogadó tábort. Szemben a tihanyi apátság, ahol Korzenszky Richárd atya, emeritus perjel él, aki szintén vendégül látta egyszer a BOM-ot, este lejött hozzánk a szállásra, és mesélt. Ilyen embereket, történeteket, élményeket kívánok az összes BOM-osnak. És remélem, hogy szép idő lesz, és mindenkinek az emlékeiben úgy marad meg Zamárdi (egyébként Szamárdi), mint egy csodálatos hely. A Szamárkő felkeresését követeljétek meg tőlem... Szakrális hely, történeti hely, nincs messze a szállodától, ahol vagyunk.

Ezekkel a sorokkal megnyitom az új, ha jól számolom 19. Bolyai-tanévet, és kívánom mindenkinek, hogy érezze jól magát közöttünk!

*Prof. dr. Balázs Géza
az ELTE, a PKE és az SZFE tanára,
jelen esetben pedig a BMA társelnöke
és ügyvezetője*

Mentortanári köszöntő

Kedves Juniorok!

1980-ban diplomáztam magyar–orosznakon a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Tanári-oktatói tevékenységem adta az alapját tankönyvszerkesztői évtizedemnek, ez volt a kiindulópontja diákszínpadi, művelődéstörténeti vagy nyelvészeti jellegű érdeklődésemnek. Irodalomtörténet-szi kutatásaimmal szintén igyekeztem közösségépítő feladatokat ellátni: mindig a hiányzó láncszemek érdekelték. Nyitott, a tanári rutinon túlra figyelő szemléletem miatt kerülhettem a Bo-

lyai Műhelybe az alapító, Kőhalmi Ferenc hívására 2010-ben.

Nagy érdeklődéssel és szeretettel várlak benneteket és a veletek érkező igényeket, legyen szó akár filmről, zenéről, könyvről, tudományról vagy kirándulásról és környezetvédelemről.

Legyen számotokra a Bolyai az egymásra figyelés és a kultúra otthonos szigete!

Baranyai Katalin
mentortanár

◀ **Érfalvy Dávid** vagyok, jelenleg az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán tanulok biológiát, ahol az alapképzés második évét kezdtem el. Ennek megfelelően kiemelkedő érdeklődést mutatok az élőlények működése, sokfélesége irányába, emellett zongorázni és énekelni is nagyon szeretek, kórusba is járok. Szeretek kirándulni, gyönyörködni a természetben. A különböző irodalmi alkotásokon és filmeken keresztül pedig az emberi elme végtelen kreativitásán tudok újra és újra meglepődni, illetve gondolkodóba esni.

Hevesi Flóra Éva vagyok, jelenleg a Közép-Európai Egyetem közpolitika szakán végzem a mesterképzésem, korábban pedig a Budapesti Corvinus Egyetemen hallgattam nemzetközi tanulmányokat. Az egyetem mellett a Rajk Szakkollégium tölti ki az időm nagy részét, az intézménynek köszönhetően ismerkedtem meg a demokratikus oktatással, amivel várhatóan a jövőben is foglalkozni szeretnék. Szívesen olvasok, töltök időt a természetben vagy utazok, ami összefűződik egy laikus lelkesedéssel a kulturális antropológia iránt. ►

Orendács Petra vagyok. Most az ötödik félévemet végzem az ELTE-n anglisztika főszakon, antik kultúra minorral. Érdekel az összehasonlító vallástudomány, és ennek mentén a történetmesélés az ókortól napjainkig. Nagyon-nagyon szeretem az irodalmat, a kedvenc íróim Neil Gaiman és Oscar Wilde. Néha írok, főleg novellákat és szabadverseket, illetve mostanában egyre inkább érdekel a filmzés is. ►

◄ **Pánczél Kamilla** vagyok, jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetem pszichológia szakán vagyok másodéves. Kiskoromtól kezdve tudom, hogy emberekkel szeretnék foglalkozni, hiszen mindig is jó megfigyelő voltam és mai napig érdeklődve figyelem társaimat, segítem őket szükség esetén. Szívesen barátkozom, mindenkivel gyorsan megtalálom a közös hangot még egy kezdetben ismeretlen társaságban is. Amikor nem a családom vagy a barátaim társaságában vagyok, akkor nagyon szeretek elvonulni, felfedezni a környéket és túrázni egyedül, akár egy jó kis zene társaságában. Ami még ki tud kapcsolni, az az olvasás, évente nagyon sok könyvet el tudok olvasni, ha időm engedi. Sajnos nem vagyok nagy filmes, de izgatottan várom, hogy a Bolyai Önképző Műhely keretei között több alkotást is megismerhessek!

◀ Mottó: „A saját életemből csinálj pszichológiát.” (Mérei Ferenc)

Vikár Míra vagyok, a Károli Gáspár Református Egyetem Pszichológia szakos másodéves hallgatója. Mindig is érdekelt az ember mentális folyamatai, gondolkodása és érzelmei, valamint a társas jelenségek is, ezért nagyon örülök, hogy ezekről tanulhatok.

Szabadidőmben nagyon szeretek sétálni. Olyan szerencsés vagyok, hogy természetközeli helyen lakom, így erre van lehetőségem és terem. Emellett szeretem a kulturális programokat. Korábban több művészeti tevékenységet is kipróbáltam, ma már inkább a nézőtér oldalán jelenek meg. Mikor időm engedi sokat olvasok, koncertre, színházi előadásokra és képtárakba járok, amikhez mindig akad partnerem is. Maradék időmben pedig igyekszem sok időt tölteni a családommal és a barátaimmal, akik nagyon fontosak számomra.

A BOM teljesítésének feltételei

A Bolyai Önképző Műhely teljesítése 2019. szeptember 1-től kreditrendszerben lehetséges. Az 1–3 év alatt teljesítendő kreditszám: 120. Aki a 120 kreditet megszerzi, jogosult a BOM elvégzését igazoló oklevélre, aki 150 kreditet szerez, jogosult BOM aranyoklevélre.

A kreditek megszerzésének lehetőségei az alapképzésben:

- * A hároméves alapképzésben minden egyes tanulmányi nap 2+2, azaz 4 kreditet ér.
- * A felkészítő és szakmai táborok, tanulmányutak kreditértéke: napi 4 kredit (jellemzően kétnapos rendezvények esetében értelemszerűen: 8 kredit).
- * Tanulmány írása a tanévzáró esszékötetbe (ez a teljesítés kötelező feltétele): 10 kredit.

További kreditszerzési lehetőségek:

- * Szakmai anyagok készítése (újság, honlap), írásonként 2 kredit.
- * Közösségi aktivitás (önképzés, önkéntes munka, alkotókör, karitatív stb. tevékenység): 2 kredit, maximum évi 10 kredit.

Egyéb mentortanári jutalom: évente max. 10 kredit.

A kreditek gyűjtése a tanulmányi napokon, szakmai táborokban, összefogottakon a jelenléti ívek, illetve egyéb igazolások alapján az irodavezető feladata. Az aktuális kreditszámáról az irodavezető kérésre mindenkinek tájékoztatást nyújt. A 120/150 kredit elérésekor a BOM soron következő ünnepi rendezvényén adható át az (arany)oklevél, ami egyben az alumnus státusz elnyerését is jelenti.

A 120/150 kredit megszerzésének időhatárai: alsó időhatár nincs, a felső időhatár: 3 tanév. Ha 3 tanév alatt nem sikerül a 120 kreditet megszerezni, önköltséges hallgatóként van lehetőség a hiányzó kreditek megszerzésére.

Amennyiben új szempontok merülnek fel, a kreditrendszer a bevezetés után finomítható.

A BOM ügyvezetése

Harmadik út Befogadó szaktábor, Zamárdi 2021. szept. 24–26.

2021. szept. 24. péntek

16.00 megérkezés

17.00 Bemutatkozik a BOM (Esszencia-kötetek, programok)

19.00 vacsora

20.00 film (Bereményi Géza: A tanítványok, 2015)

2021. szept. 25. szombat

8.00 reggeli

9.00 Baranyai Katalin tanár, főszerkesztő: "mit elsírtunk Pesten, lámpák alatt a Dunakorzón". Népi irodalom a harmadik reformnemzedékben

9.20 Paár Ádám politológus: Ignóus Pál és a népiek

9.40 Varga Viktor tanár: Németh László és a pedagógiai ösztön

10.00 Salamon Konrád történész: A harmadik út

13.00 ebéd

15.00 Gyalogtúra a Vaskereszthez és a Kőhegyi kilátóhoz (a Balaton legszebb tájképéhez)

17.00 Bartal Csaba főszerkesztő (Múlt-Kor): Tudományos ismeretterjesztés (bölcseészet, történelem)

18.00 Herbst Rebeka szerkesztő és Talmácsi Alexa irodavezető: A BOM újságíró mentorprogramjáról

19.00 Bógrácsózás

20.00 film: A két pápa (R.: Fernando Meirelles: A két pápa, 2019)

Beszélgetés a filmről Vargával

2021. szept. 26. vasárnap

8.00 reggeli

9.00 Balázs Géza egyetemi tanár: A magyarországi tudományos és egyetemi élet szerkezete

9.30 Nagy Dániel zeneesztéta, szemiotikus: Bartók a révész? - A magyar kultúra kelet és nyugat, modernitás és tradíció között

10.00 Gózon Ákos, főszerkesztő, a BMA elnöke: A 75 éves Élet és Tudomány és alapítója Szent-Györgyi Albert

10.30 Beszélgetés a természettudományos ismeretterjesztésről (vezeti: Gózon Ákos)

12.00 ebéd

Alternatív program: Kirándulás Balatonszárszóra, a József Attila emlékház megtekintése

A Bolyai Önképző Műhely 2020/2021-es tematikája

2021. szeptember 24-26. – Befogadó tábor: Németh László és a harmadik út

Olvasmány: Németh László: *Magyarság és Európa* (esszé); Salamon Konrád: *Népi mozgalom - harmadik út*

Film: Bereményi Géza: *A tanítványok*, 2015; *A két pápa* (R.: Fernando Meirelles, angol-olasz-argentín-amerikai, 2019)

2021. október 9. – Utazás, önmagunk és a világ megismerése

Olvasmány: Szerb Antal: *Utas és holdvilág*

Film: *Országúton* (Fellini)

Zene: Liszt: *Zarándokévek* (részlet)

Vers: Terék Anna: *Háttal a napnak*

2021. november 13. – Európa, bevándorlás és multikulturalizmus

Olvasmány: Michel Houellebecq: *Behódolás*

Film: *Az osztály* (Entre les murs, Cantet)

Zene: Debussy: *Pagodes*

Vers: Can Togay: *A hadnagy arcképe; Átmeneti ember*

2021. december 3. – Karácsonyi vacsora

2021. december 4. – Humanizmus és/vagy forradalom?

Olvasmány: Victor Hugo: *Kilencvenhárom*

Film: *A motoros naplója* (Salles)

Zene: Beethoven: *III. (Eroica) szimfónia* (részlet)

Vers: Markó Béla: *Egy mondat a szabadságról*

2022. január 8. – A magyar vidék

Olvasmány: Galgóczi Erzsébet: *Vidravas*

Film: *Talpalatnyi föld* (Bán)

Zene: Kodály: *Székegyfő* (részlet)

Vers: Áfra János: *falu mélyén*

2022. február 5. – Kultúrák együttélése

Olvasmány: Gion Nándor: *Latroknak is játszott I.* = Virágos katona

Film: *Együttélés* (Gyarmati)

Zene: Bartók: *Táncszvit* (részlet)

Vers: Bari Károly: *Azt hiszitek*

2022. március 5. – Összeesküvés-elméletek

Olvasmány: Umberto Eco: *A prágai temető*

Film: *Verzió* (Erdély)

Zene: Meyerbeer: *Hugenották* (részlet)

Vers: Szabó Lőrinc: *Kortársak*

2022. április 2. – Technológia és hatalom

Olvasmány: Friedrich Dürrenmatt: *Fizikusok*

Film: *Csernobil* (Marzin-Renck)

Zene: Saariaho: *Jardin secret*

Vers: Pilinszky János: *Apokrif*

2022. május 7. – Nők a történelemben

Olvasmány: Ljudmila Ulickaja: *A lélek testéről*

Film: *A kedvenc* (Lanthimos)

Zene: Gubajdulina: *Offertorium* (részlet)

Vers: Tóth Krisztina: *Porhó*

2022. június 4. – Projektek bemutatása, értékelése

BOLYAI ÖNKÉPZŐ MŰHELY

KÖNYVKLUB

havonta egyszer, hétfő este

Klasszikus és kortárs irodalom, aktuális és örök témák.
Együtt olvasva, közösen.